

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2019. április 29.

XVII. évfolyam 17. szám

Húsvét 2.vasárnap

„Adjatok hálát az Úrnak, mert jó”

Egyházközségünk hirdetése:

Április 28. Húsvét 2.vasárnap:

Az isteni irgalmasság vasárnapja

08:00 – Szűz Mária tiszteletére

10:00 – +Ferenc és Mária

19:00 – Rózsafűzér Társulat élő és + tagjaiért

A szentmise olvasmányai:

ApCsel 5,12-16

Zsolt 117

Jel 1,9-11a.12-13.17-19

Jn 20,19-315

Április 29. Húsvét 2.hét hétfő:

Sienai Szent Katalin szűz és

egyháztanító, Európa

társvédőszentje

06:30 –

Április 30. Húsvét 2.hét kedd:

Szent Adalbert püspök és vértanú

06:30 –

Május 1. Húsvét 2.hét szerda:

Szent József, a munkás

06:30 –

Május 2. Húsvét 2.hét csütörtök:

Szent Atanáz püspök és

egyháztanító

06:30 – Zsigmonda, Kinga, Anna

18:30-19:30 - Szentségimádás a templomban

Május 3. Húsvét 2.hét péntek:

Szent Fülöp és Szent Jakab

apostolok

18:00 -19:00 - gyóntatás

19:00 – +Anna

Május 4. Húsvét 2.hét szombat:

19:00 – +Eszter

Május 5. Húsvét 3.vasárnap:

08:00 – Hálaadás

10:00 – +József és Rozina

19:00 –

IV. Budakeszi

Keresztény találkozó

Szeretettel hívjuk testvéreinket a

IV. Keresztény Találkozóra,

2019. május 1-én, a Prohászka

Ottokár Katolikus Gimnáziumba,

reggel 9 és du 16 óra között.

Előadást tart

Turgonyi Zoltán keresztény
filozófus

Deák Csaba atya, görög
katolikus pap

Fodorné Ablonczy Margit
református lelkész

Benczúr László építész

bemutatja az épülő budakeszi
evangélikus templomot.

Előadások szüneteiben kis
csoportokban lehet a hallottakról
beszélgetni. A gyerekeknek
külön programok, korcsoportok
szerint.

Délben meleg ebéd lesz.

Előzetes jelentkezést kérünk az
ebéd becléséhez az alábbi
elérhetőségeken:

Online jelentkezési lap:

[https://forms.gle/Trq3FcGAEDE
Do1vZ8](https://forms.gle/Trq3FcGAEDEDo1vZ8)

E-mail: budakeszi.kt@gmail.com

Telefon: +36203724456

Templomkert

A templom körüli kert
rendbetétele ismét időszerű.
Ezért május 11-n szombaton
reggel 8 órától várunk minden
tenni akaró testvért segítségül.
Fűnyírás, sövénynyírás, gallya-

zás és persze nyesedék és
szemégyűjtéshez várunk dolgos
kezeket.

Nagy Gáspár
emlékkonferencia

Május 7. 10 óra

Petőfi irodalmi Múzeum

2x1% felajánlása

A NAV elkészíti adóbevallásunkat
de a 2x1%-ról nekünk kell
rendelkezni évről évre.

Fontos, hogy akinek a kedvez-
mények miatt 0 az adója, az
rendelkezzen egyházunk javára.
Az egyház támogatásába
beszámít a rendelkező személyek
száma.

**A Magyar Katolikus Egyház
technikai száma: 0011**

A Prohászka Ottokár Alapítvány
tisztellel kéri, hogy személyi
jövedelemadójának második egy
százalékával ebben az évben is
támogassa. A Prohászka
alapítvány adószáma: 19177232-
1-13

Egyházközségi hozzájárulás
már fizethető 2019-re: az újságos
pulton található postai csekken
vagy átutalással (CIB Bank
10701180-47037009-51100005)
vagy a plébánián.

**Ferenc pápa: Ha nem
bocsátasz meg testvéreid-
nek, Isten sem bocsát meg
neked!**

Ma befejezzük a Miatyánk ötödik
kéréséről szóló katekézist. A mondat,
amelynél elidőzünk: „amint mi is
elengedjük a mi adósainkét” (Mt
6,12). Láttuk korábban, hogy az
emberre az jellemző, hogy adósa
Istennek: tőle kaptunk mindent, amit a

természet és a kegyelem fogalmaival fejezünk ki. Életünket Isten nemcsak akarta, hanem szerette is. Tényleg nincs helye gőgnek, amikor imára kulcsoljuk kezünket. Az Egyházban nincsenek „self made man”-ek, önerejükől önmagukat alkotott emberek. Mindnyájan adósai vagyunk Istennek és sok-sok embernek, akik kedvező életfeltételeket teremtettek nekünk. Az, hogy kik vagyunk, a kapott jóból épül. Az élet az első.

Aki imádkozik, az megtanul „köszönöm”-öt mondani. Mi pedig hányszor elfelejtünk köszönetet mondani! Önzők vagyunk. Aki imádkozik, az megtanul „köszönöm”-öt mondani, és kéri Istent, hogy legyen jóságos hozzá. Bármennyire törekedjünk is, mindig megfizethetetlen adósságunk lesz Isten felé: ő végtelenül jobban szeret bennünket annál, mint ahogy mi szeretjük őt. És aztán bármennyire igyekszünk is a keresztyén tanítás szerint élni, mindig lesz valami életünkben, amiért bocsánatot kell kérnünk: gondoljunk csak az átlustálkodott napokra, vagy azokra az időszakokra, amikor harag lakozott szívünkben, és sorolhatnánk még. Ezek miatt a nem is olyan ritka tapasztalatok miatt kérleljük Istent: „Urunk, Atyánk, engedd el adósságainkat!” Így kérünk bocsánatot Istentől.

Gondoljunk csak meg, a Miatyánk kérése állhatott volna ebből az első részből, és szép is lett volna. Jézus viszont hozzáfűz egy másik félmondatot, amely egyetlen egészet alkot az elsővel. Az Isten részéről tapasztalható jóakarát függőleges viszonya megtörik, és az embertestvéreinkkel megélendő új viszonyra, a horizontális viszonyra kell azt lefordítanunk. A jó Isten mindannyiunkat arra hív, hogy jók legyünk. A kérés két részét egy kíméletlen kötőszó kapcsolja össze: azt kérjük Istentől, hogy engedje el adósságainkat, bocsássa meg vétkeinket, „miképpen” mi is megbocsátunk a barátainknak, „ahogyan” mi is megbocsátunk azoknak, akik együtt élnek velünk, a szomszédainknak, azoknak, akik valami nem szépet tettek velünk.

Minden keresztyén tudja, hogy bűnei bocsánatot nyernek. Ezt mindnyájan tudjuk. Isten mindent megbocsát, és mindig megbocsát. Amikor Jézus elmondja tanítványainak, milyen is Isten arca, akkor gyengéd irgalmasságot kifejező képekkel mutatja be. Azt mondja, hogy jobban

örülnek a mennyben egyetlen bűnbánó bűnösnek, mint tömegnyi igaznak, akik nem szorulnak megtérésre (vö. Lk 15,7.10). Semmi sincs az evangéliumokban, ami azt sejtetné, hogy Isten nem bocsátja meg annak vétkeit, akinek megfelelő a hozzáállása és azért esdekel, hogy újra ölelje magához Isten.

Istennek ez a túlradó kegyelme azonban mindig követelményeket is támaszt. Aki sokat kapott, annak meg kell tanulnia sokat adni is, és nem megtartani csak magának, amit kapott. Aki sokat kapott, annak meg kell tanulnia sokat adni is! Nem véletlen, hogy Máté evangéliuma, rögtön azután, hogy megajándékozott minket a Miatyánk szövegével, a hét kérés után még külön kiemeli a testvéri megbocsátás szükségességét: „Mert ha megbocsátjátok az embereknek vétkeiket, nektek is megbocsát mennyei Atyátok. Ha pedig nem bocsátotok meg az embereknek, Atyátok sem bocsátja meg vétkeiteket” (Mt 6,14–15). Ez nagyon kemény! Gyakran hallottam, hogy valaki azt mondja: „Sosem bocsátok meg neki! Amit velem tett, sosem bocsátom meg neki!” De ha nem bocsátasz meg, Isten sem fog megbocsátani neked. Becsukja előtted a kaput. Gondoljunk egy kicsit magunkra: meg tudunk-e bocsátani vagy nem bocsátunk meg? Amikor még egy másik egyházmegyében voltam, egy pap aggódva mesélte nekem, hogy elment feladni a betegek kenetét egy halálán lévő, idős asszonyhoz. A szegény asszony nem tudott beszélni. A pap megkérdezte tőle: „Asszonyom, bánja a bűneit?” Az asszony jelezte, hogy igen, nem tudta megvallani őket, de mondta, hogy igen. Ez elegendő. Aztán a pap megkérdezte tőle: „Megbocsát másoknak?” És a halálán lévő asszony azt válaszolta: „Nem!” A papnak összeszorult a szíve. Ha nem bocsátasz meg, Isten sem fog megbocsátani neked. Gondoljunk el, mi, akik itt vagyunk: mi megbocsátunk-e vagy képesek vagyunk-e megbocsátani? „Atyám, én nem vagyok rá képes, mert az az ember nagyon elbánt velem!” Ha nem vagy rá képes, kérd az Urat, adjon erőt, hogy képes légy rá! Uram, segíts, hogy meg tudjak bocsátani! Tehát itt is az Isten iránti szeretet és a felebarát iránti szeretet összekapcsolódását látjuk. És

Máténál találunk még egy rendkívül szíven ütő példabeszédet is a testvéri szeretetről (vö. Mt 18,21–35). Hallgassuk meg!

Volt egy szolga, akinek hatalmas összegről volt kölcsönszerződése a királyával: tízezer talentumról! Akkor összeg, amelyet lehetetlen visszafizetni. Nem tudom, ma mennyi pénz lenne ez, de biztosan százmilliók. De megtörténik a csoda, és a szolga nem fizetési haladékot kap, hanem a tartozás teljes elengedését. Váratlan kegyelem! De mi történik? Ugyanez a szolga rögtön utána rátámad egyik testvéreire, aki száz dénárral tartozik neki, és bár kis összegről van szó, nem fogad el se kifogást, se könyörgést. Ezért a végén a gazda magához hivatja és börtönbe veteti. Mert ha nem igyekszel megbocsátani, te sem kapsz bocsánatot; ha nem igyekszel szeretni, te sem kapsz szeretetet.

Jézus beleszövi az emberi kapcsolatokba a megbocsátás erejét. Az életben nem lehet mindent igazságossággal megoldani. Nem! Főleg ott, ahol határt kell szabni a rossznak, a kötelezőnél nagyobb mértékben kell szeretnünk, hogy egy új kegyelmi történet kezdődjön. A rossz ismeri bosszújának köreit, és ha nem törjük meg, azzal a veszéllyel fenyeget, hogy tovaterjedve az egész világot bekebelezi.

A megtorlás törvényét – amit te tettél velem, azt teszem veled – Jézus a szeretet törvényével helyettesíti: amit Isten tett velem, az teszem veled! Ma, húsvétnek ebben a gyönyörűségében hetében gondolkodjunk el azon, vajon én képes vagyok-e megbocsátani! Ha nem érzem magam képesnek rá, akkor kérem kell az Urat, adja meg a megbocsátás kegyelmét, mert kegyelem az, ha valaki meg tud bocsátani.

Isten adja meg minden keresztyének a kegyelmet, hogy a jóság történelmének lapjait tudja írni testvérei életének könyvébe, kivált azokéba, akik valami bántót és rosszat tettek ellene. Egy szóval, egy öleléssel, egy mosollyal átadhatjuk másoknak azt a legértékesebbet, amit kaptunk. Mi a legértékesebb dolog, amit kaptunk? A megbocsátás, amelyet képesnek kell lennünk másoknak is megadnunk.

Fordította: Tózsér Endre SP